

YOKSULLUK EDEBİYATI ALIŞKANLIĞI

Aydınlık Gazetesi, 3 Kasım 2015

Yıldırım Koç

Solda yaygın bir hastalık, sübjektivizm temelinde yoksulluk edebiyatıdır.

Mevcut düzene şu veya bu nedenle, bir biçimde karşı olan solcu, işlerin daima kötü gittiğinden, halkın perişan olduğundan söz eder, sürekli olarak yoksulluk edebiyatı yapar.

Solcuların çoğunun gönlünden geçenler onların gözlerini kapatır; hayal dünyasındakileri gerçek sanma hastalığı etkili olur.

EMPERYALİZME NE ZAMAN KARŞI ÇIKAR

Emperyalizm insanlık düşmanıdır. Ancak Türkiye'nin emperyalist etki altına girdiği dönemde insanların günlük yaşam standartlarında önemli bir iyileşme olduğu gerçeğine gözlerinizi kaparsanız, insanların bir dönem emperyalizme karşı niçin bu kadar duyarsız olduğuna şaşarsınız. Şaşmakla da kalmaz, insanları cahillikle ve bilinçsizlikle suçlarsınız.

1950'li yıllardaki bir köylü için ABD emperyalizminin Türkiye'de kurduğu üslerin yaratabileceği tehlikeler değil, yeni kavuştuğu penisinin sayesinde zatürreden kurtulan oğlu önemlidir. ABD'nin verdiği traktörlerle yeni hazine arazilerini sürebilmesi önemlidir. ABD'nin verdiği iş makineleriyle yapılan yollarla ürününü kolayca şehre taşıyabilmesi, şehre kolayca gidebilmesi önemlidir. Yeni gelen DDT sayesinde tahtakurusundan kurtulması önemlidir.

KAPİTALİZME NE ZAMAN KARŞI ÇIKAR

Kapitalizm insanları insanlıktan çıkararak bir sömürü düzenidir. Ancak kapitalizmin insanların yaşamlarında olumlu etkileri olduğu gerçeğine gözlerinizi kaparsanız, kapitalizme karşı mücadelede başarılı olamazsınız.

Kapitalist düzen işçiyi sömürüyor. Peki, sıradan bir işçi için, köyde hayvan gübreleriyle boğuşup, yeme para yetiştirip, sütünü ve peynirini düşük fiyattan satmak mı tercih edilir, bir fabrikada sigortalı olarak asgari ücretle çalışmak mı? İnsanlar doğal olarak ikincisini tercih ediyor. Sömürüldüğünü ona ne kadar anlatırsanız anlatın, önündeki seçenekleri gerçekçi bir biçimde değerlendirdiğinde, sömürülmeyi tercih ediyor; çünkü bu yolla hayat standardını yükseltiyor.

Yeni durumundan şikayetleri tabii ki var; ancak şikayetlerine değil, bu şikayetler karşısında yaptığına bakın.

Şikayet edip mücadele ediyorsa, şikayetlerini önemsiyor demektir.

Şikayet edip sesini çıkarmıyor, herhangi bir tepki göstermiyorsa, bizim esnafın işler nasıl sorusuna verdiği "eh, idare ediyoruz" yanıtı gibidir.

Kapitalizm de, emperyalizm de insanların yaşam standartlarında olumlu etkiler yaratır. Ancak bunun bedelini de zamanı geldiğinde ödettirir.

ÖDENECEK BEDEL

Emperyalizmin ödettirdiği bedel, güdülmektir ve gerektiğinde uşak ve asker olarak kullanılmaktır.

Kapitalizmin ödettirdiği bedel ise sömürülmektir, bireycileştirilmektir, bencilleştirilmektir, güdülmektir, gerektiğinde ölüme sürüklenmektir.

Bütün bunlar ve daha fazlaları doğru. Ancak sıradan bir insan, bunlar başına gelmeden bunları düşünmez.

Başkalarının deneyimlerinden öğrenebilmek ancak çok az sayıda insanın başarabildiği bir iştir.

"Bizim halkımız," denir, "Allah'tan başka görmediği hiçbir şeye inanmaz."

İnsanların düşüncelerini gazete okutarak veya konuşarak değiştiremezsiniz. Düşünceleri hayat değiştirir; insanların burunlarını sürte sürte, kafalarını çarpa çarpa değiştirir.

İnsanlar, kapitalizmin ve hatta emperyalizmin nimetlerinden yararlanabilirken ve tehlikelerini henüz yaşamaz, bedellerini henüz ödemezken, onları kapitalizme ve emperyalizme karşı harekete geçirebilmek olanaksızdır. Kendinizi parçalarsınız, sonra geriye dönüp bakarsınız ki, arpa boyu kadar yol ancak gitmişsiniz.

Hele yoksulluk edebiyatıyla arpa boyu kadar yol bile gidemezsiniz.

